

Publicerad 2011-08-02 09:07 av Nosferatu Arucard

Uppvaknande

Kylan smeker sakta över den blötta jorden.

En slumrande fantasi kryper genom det undermedvetna.

Daggen kylan hudens heta inre och ger lugn och frid.

Jorden snurras sakta runt i sitt eviga mörker och ses av solens osynliga öga.

Osäkert öppnar jag mitt stilla öga och ser den sakta roterande himlens hemlighet.

Rakt in i min iris strålar det som ingen skulle veta in och smälter samma med min själs rötter.

Kärnan i mig omvandlas ev viskningar till ett nytt väsen.

Är detta livet eller blott en vacker illusion?

Lockande tankar letar sig in i mina stilla celler och ger ny energi.

Letar sig sakta in i platser av mitt jag som borde vara döda och glömda.

Andas vilt, men lugnt när förändringen kommer över mig.

Rensad, ny, född igen känner jag mig efter det som hänt.

En stilla tår faller genom mitt vilda hår och slår ner i den falska marken.

Pupillen vidgas och stängs av allt nytt som styr och lever inom mig.

Rusande genom mina ådror är känslan av att kunna leva igen.

Isen som frös mitt hjärta har försvunnit och blivit en ond dröm.

Ny och omgjord, en annan människa är jag nu, inte den jag var igår.

Solen har återigen givit mig liv och kroppen vågar göra ting som varit förbjudna förut.

En sakta vind smeker min hud och min hud ryser milt.

Slängt det som skada mig och mitt inre.

Slängt bort från min själv och mina sinnen, för att aldrig igen komma in.

Andra kommer försöka föra det in igen, men jag kommer slå dem ner.

Kontrollen är åter, jag styr min egna maskin, mitt egna jag.

Är det ett mirakel eller tidens tand som slitits sönder?

Ropar ut mitt nya jag till världen i en vild stämma.

Lekande dans över en varm och vild äng tänder mina drömmar igen.

En ny värld har öppnats och jag springer in i den utan att se mig om.

~~Kommer aldrig se mig om, kommer aldrig ångra mig, kommer aldrig bli det jag varit.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nosferatu Arucard med Poeter.se id #3901 innehar upphovsrätten